

In jurul proiectului de reorganizare a învățământului teologic.

— Apărarea școlii noastre teologice —

O altă greșală, după părerea noastră modestă, este prea marea centralizare a învățământului teologic în mâna Direcțiunii, care va funcționa pe lângă Sf. Sinod și care va avea atribuțiuni similare Direcțiunii III din Ministerul Instrucțiunii. Adecă după cum la școlile secundare de stat, astfel Direcțiunea această va administra și va conduce nemijlocit toate școlile teologice fără conlucrarea și fără vre-un amestec al autorităților eparhiale. Căci despre vre-o atribuție de felul acesta a episcopului eparhial sau altei autorități eparhiale nu este vorba în proiect. Cu alte cuvinte eparhia nu va avea cuvânt în ce privește funcționarea școlii sale, care este o instituțiune dintre cele mai vitale ale sale. Și să nu uităm că cea dintâiu menire a școlii teologice este de a întregi golurile ivite în rândurile clerului eparhial și numai în rândul al doilea va trimite și altor eparhii din absolvenții săi. Cel puțin în proiect, afară de dispoziția referitoare la recrutarea profesorilor, nu am găsit alta, care ar asigura eparhiei vre-un drept privitor la viața școlii sale, pe care la caz de nevoie va trebui să o întrețină chir și numai din mijloacele materiale proprii.

Nu s'ar introduce prin aceasta o situație anticanonică a școlilor teologice? Canonistul Milaș, tratând despre drepturile episcopilor referitoare la eparhiile lor, zice: „Cultura clerului este una din problemele cele mai importante ale potestas *magisterii* a episcopului; pentru aceasta conduce și inspectează el însuși cursurile în institutele teologice și educația candidaților clerici în seminarii“ ¹⁾ Apoi: „Din dreptul de a supraveghea al episcopului face parte:.... b) Pregătirea și cultura candidaților pentru cler și f) Toate școlile și institutele de cultură stau sub supravegherea episcopului eparhial“ ²⁾

Înțelegem ca Direcțiunea învățământului teologic să dea directive de conducere, să aibă controlul suprem dacă să aplică dispozițiile legale, să revizuiască manualele didactice, să dea norme generale pentru viața educativă din internate, dar nu să administreze nemijlocit și să se amestece până și în cele mai

¹⁾ N. Milaș: Dreptul bisericesc oriental, traducere de I. Mihălcescu etc., pag. 303
²⁾ Idem, pag. 307 și 308.

mici afaceri de gospodărie internă ale școlii, care trebuie să stea sub jurisdicțiunea directă a chiriarhului local și a autorităților eparhiale.

Cam vag și fără precisiune tratează proiectul și despre disciplina personalului din serviciul școlii teologice. Vag, fiindcă prevede ca abateri și delictе numai „atitudinea anti-religioasă și anti-bisericească a profesorilor“. De ce nu se spune clar că pentru toate abaterile și delictele prevăzute în regulamentul de procedură al instanțelor disciplinare și judecătorești, intrat deja în vigoare, se aplică și profesorilor dela școlii teologice pedepsele prevăzute de acelaș regulament. Și apoi de ce nu se precizează căror foruri bisericești vor fi supuși profesorii, ci se zice inprecis că „vor fi rezponzabili în fața autorităților eclesiastice“. Dispoziția legii trebuie să fie clară, fiindcă o lege este cu atât mai bună cu cât are lipsă de mai puține interpretări. Prin urmare să se spună că și profesorii vor fi supuși judecării forului judecătoresc eparhial: consistoriului spiritual eparhial ca prima instanță, celui metropolitan ca a doua și celui central ca a treia și ultima instanță. Acelaș regim se va aplica și personalului administrativ și educativ, despre ale cărui abateri disciplinare proiectul de lege nu ne spune chiar nimic.

Aceste sunt, credem, părțile principale ale proiectului, cari nu pot deveni lege fără o jignire a dreptului de autonomie asigurat eparhiilor prin canoane și prin normele legale din vigoare. Iar pentru eparhia noastră, degradarea institutului teologic existent, ar mai însemna și o perturbare fără nici un rost a vieții bisericești eparhiale. Clerul și întreg poporul eparhiei noastre desigur că va protesta cu toată energia și se va opune cu toate mijloacele legale contra intențiunii de a i se desființa instituția cea mai de seamă pentru viața bisericească eparhială, pentru care mai bine de un veac a adus cele mai mari jertfe și care astăzi se găsește într'o fază de progres, ca nici când altădată.

Dr. Nicolae Popovici,
profesor.

Poporul nostru și Sectarismul.

Astăzi când toate popoarele, începând cu minoritarii noștri, caută atât prin grai viu, cât și prin scris să strângă cât se poate de tare toate legăturile cari unesc sufletele, e dureros să vezi cum pe ici colo, la neamul nostru, se observă porniri de destrămare sufletească, oamenii cu o mentalitate de acum 100 ani nu vor să vadă în aceste încercări un fenomen ci

numai greșeli personale. Un preot rău sîrică un sat întreg, prin urmare leacul e foarte simplu, cassarea preotului și răul s'a mîntuit și de fapt răul nu s'a mîntuit ci a rămas fiindcă el are mii și mii de rădăcini în viață păcătoasă a satului. E just să ne gândim odată nu numai la vindecarea preoților ci să mergem cu n pas mai departe, să vindecăm și mediul care de multe ori i-se alege aceea căciulă care i-se potrivește cu capul.

Ia poftim să mergi Dta ori cât ai fi de rău într'un mediu cult și onest și ai să vezi ce repede ai să sbori afară, dacă însă mergi acolo unde și mediul este ca Dta are să-ți meargă de minune. Un venerabil protopop î-mi spune odată: E ușor să nu cazi dacă nu ai avut ocaziune să poți cădea. Lucrul acesta mi-l spunea în legătură cu atâția Domni cari, i-și bat joc de preoțime fără să aibe însă curajul să fie baremi o zi preot.

Boala sectarismului î și are principala cauză în mediul de viață a satelor noastre.

Nimeni nu va putea tăgădui faptul, că educația poporului nostru nu s'a făcut fățiș și sistematic ci sporadic și pe furis. De ce nu ne dăm seama deci că dușmanul indiferent că e preotul bun sau rău ușor poate pătrunde în încrederea poporului nostru care chiar în lipsa unei temeinici și îndelungate educații, este naiv, rău, credul și ușor de tras pe sfoară.

Nu se poate ușor deda acest popor cu preotul cu carte din ziua de azi, când el sute de ani nu vedea în „popa“ lui decât un iobag mai răsărit care știa să cânte și să cetească ceva, dară încolo ara și muncea alături de el. Nu putem aștepta ca poporul nostru să gonească din mijlocul său cu biciu de foc pe aceia cari vor să-i fure credința câtă vreme a văzut și a auzit că metropoliții, vlădicii, protopopii și preoții lui au fost umiliți până la pământ, baijocoriți și bătuți de străini. Un astfel de popor nu poate avea mândria legii lui, fiindcă el tot sfoasă tot baijocorită și-a știut legea de când e. Străinu aplicând cele mai urâte mijloace de forță sute de ani ne-a turnat în vine conștiința că noi suntem un popor rob care trebuie să-și plece capul și să asculte. Cine e mușcat de șarpe să teme și de șopârlă.

Amintirea vremurilor trecute e pusă greu pe sufletul poporului nostru și străinii cunoscându-ne bine ne mai atacă și azi.

Dar unde mai punem apucăturile mizerabile de a calomnia fără pic de rușine biserica și preoții noștri. Și Doamne din câte părți și din câte interese nu au fost și nu sunt și azi calomniați preoții și biserica. Și calomnia este o armă urâtă dar bună contra dușmanului, asta o știu bine calomniatorii.

La urmă să vorbim și de tentațiunile străinilor cu bunuri materiale la viața neamului nostru pentru a-i împarte și al demoraliza. Și acest mijloc mizerabil ni s'a aplicat des. De aceea nu este ertat să uităm

nici o clipă adevărul, că este o punte dosnică la sufletul neamului nostru pe care se strecoară străinul. Această punte o formează întunerecul și suferința amară din trecut. Glorie și mărire se vor cuveni acestor oameni ai noștrii, cari vor fi în stare să sfarme această punte blăstămată și se aducă lumină și încredere la sufletul neamului nostru. Cine merge la război spun marii militari cu frica că va pierde războiul, îl va pierde de fapt și noi suntem o armată care nu avem conștiința superiorității noastre asupra străinilor; ne lipsește încrederea și mândria cu care poți învinge toate.

Eroi ai muncii sufletești, vindecați mediul păcătos din satele noastre. Învățați pe acești oameni să judece mai bine și să simtă mai frumos și atunci a-ți făcut ceva. Străinu nu o să mai pătrundă acolo nici cu minciuni nici cu momeli și un singur om, nu-i va putea strica, fie el cât de stricat. După modesta mea părere cei ce critică preoțimea toți ar trebui să îmbrace haina preoțească și să vină aici afară la frontul vieții. Aici se verifică înțelepciunea și puterea sufletească a omului; ușor vorbesc caprele, dacă lupul e jos și ele sunt la adăpost pe vârful casei.

Dr. Ștefan Cioroianu,
protopop.

Viața școlară timpurie ca formare a caracterului și bunelor moravuri.

„Dă-mi copilul până la vârsta de 7 ani, după aceea fă ce vrei cu el“.

Așa zice învățătorul din Anglia, unde copii pot veni la școală încă de la vârsta de 3 ani, iar la 5 ani obligatoriu.

În multe țări, cum e România de exemplu, vârsta de 7 ani este considerată destul de timpurie pentru a se începe educațiunea copilului. Dar e o întrebare: ce se înțelege prin educațiune? Învățarea cetitului, scrisului și altor subiecte elementare? Natural, toate acestea și au locul și rolul lor în programa școalelor primare pentru infanți, însă mai este și o altă parte a educațiunii, — o educațiune care pare a fi neglijată aici, dar pentru care copilul nu-i niciodată prea mic și care-i dezvoltată în Anglia cu rezultate foarte fericite: — infiltrarea de moravuri bune și frumoase; exercitarea spiritului de observațiune și asimilarea a tot ceea ce-i bun; studiul curățeniei personale; formarea caracterului cu ajutorul jocurilor și concursurilor organizate; modularea vocii, — acestea și încă multe alte lucruri.

Pentru a se obține rezultate satisfăcătoare tot ajutorul este dat: apă, săpun, prosoape etc., sunt din belșug în fiecare școală primară, iar în unele districte mai sărace sunt instalate la școală chiar băi. Chiar în cele mai sărace școli elementare pentru infanți se găsesc fețe de mese albe curate pentru ca copiii să-și

la gustarea pe ele și să se obișnuiască a păzi curățenia. În toate școlile primare se dau lecțiuni speciale de felul cum se stă la masă și cum să se servească de cuțit și furculiță, în Anglia puindu-se mare preț pe felul cum cineva mănâncă și se comportă în timpul mesei.

În favoarea vâstei mai înaintate, când copilul poate fi luat la școală, se argumentează că copilul rasei latine va învăța într'un an aceea ce ar învăța copilul anglo-saxon în trei, că cel ce vine la școală la vârsta de 7 ani este vioiu și doritor de învățătură, el va învăța mai repede, mai bine și mai mult decât va învăța un copil care a stat deja câți-va ani în școală și care acum este obosit și fără de nici-un interes, regresând, nu progresând.

Poate să fie mult adevăr în prima argumentație că, general vorbind, copilul anglo-saxon este mai încet decât cel latin, însă este foarte puțin probabil că l va plăcisi viața de școală, deoarece viața de școală înainte de vârsta de 7 ani este numai o preparație, o preparație plăcută și fericită, pentru lucrul serios de mai târziu. Și mai presus de orice, o preparație incidentală de a fi întâiu și întâiu în cuget și faptă un „gentleman“!

Încet dar sigur lucrează mașinăria de educațiune a Angliei, de timpuriu și cu îngrijirea, la dezvoltarea fiilor ei: „dă-mi copilul până la vârsta de 7 ani, după aceea fă ce vrei cu el“.

Nu tot așa în România; mai de grabă „dă-mi copilul când e de 7 ani ca să fac din el ce vreau“.

Învăță-l — dacă-i posibil — ca să-i displacă praful și murdăria în care el a fost lăsat să se joace în voie și să se tăvăle câți-va ani pierduți; învăță-l a evita și detesta obiceiul neplăcut și nesănătos al scuipatului pe jos, învăță-l a-și arăta iubirea față de patrie prin a respecta curățenia strădelor lui, învăță-l a fi mândru de el însuși și de ordinea corporală etc. Învăță-l toate acestea, dacă-i posibil. Dar cu cât mai ușor ar fi dacă copilul ar fi avut posibilitatea unei educațiuni mai timpurii. Școli pentru copii infanți (mai mici de 7 ani) sunt de mare lipsă. Numai având aceste școli, România cu poporul ei de o inteligență recunoscută, de o agilitate remarcabilă și de o bună-tate naturală va putea înainta în prima linie a națiunilor.

Glădys V. Popescu,
fostă profesoară în Oxford.

Merit și răsplată.

Dăm mai jos Cuvântul părintelui D. Voniga, cu care a întâmpinat actul distingerei sale cu brâu roșu, la liturgia solemnă, celebrată cu acest prilej de 7 preoți în Biserica din Ghiroc.

Prea Cucernice D-le Protopop!

Dați-mi voie, ca preafrumoasele Dv. cuvinte și actul de înaltă apreciere al P. S. Sale D-lui Episcop,

să le fatimpin cu o confesie de credință și cu desvălirea unui principiu, ce m'a călăuzit și mă călăuzește în viață. Este credința și principiul meu, că *munca asiduă săvârșită cu inimă și cu suflet* este cea mai aleasă și mai dulce plăcere, ce o poate avea omul în viață, și este cel mai credincios îndrumător al omului către idealuri, fără de cari viața e *stearpă*, e *pusie* și este chiar o sarcină.

Iar rezultatele și adevăratele roadele acestei munci, este *cea mai strălucită distincție, ce poate împodobi demnitatea și sufletul omului conștiințiu, de datorințele și de faptele sale.*

Dar omul e predestinat pentru ceea ce are să fie, și e hotărât pentru el, ceea ce are să facă. În acest scop i-se dau lui darurile — în chipul talanților — fiecărui după vrednicia sa — prevăzută de Dumnezeu

A trecut bine un sfert de veac, decând prin voința lui D-z u și a poporului am fost chemat alcia, unde mi-s'a fixat *agrul*, ce am să-l *cultiv*, mi-s'a fixat *fara*, în care am să *fac apostolie* și mi-s'a fixat *terenul*, pe care am să *lupt* pentru cucerirea sufletelor și mi-s'a dat altar și amvon, de unde să mă străduiesc pentru conducerea lor la mântuire.

Domnule Protopop și iubiții mei frați în Hristos! Am mărturia conștiinței mele consolată; am mărturia progresului moral al comunei; și am mărturia bisericii vie, adevărată a credincioșilor de aici, că, în măsura darului, ce am luat, mi-am împlinit cu inimă și cu suflet mandatul, ce mi-s'a dat. Cu talantul meu am produs o dobândă, de care eu mândru și cu consolare voi da seamă aceluia, care mi-l'a încredințat și *m'a trimis la datorie.*

La datorie d-lor! și aceasta o accentuez; căci *întru împlinirea mandatului ce l am primit și întru purtarea sarcinei, la care ne-am angajat: eu nu cunosc și nu recunosc nici un merit și nici o vârtute*, ci absolut și exclusiv numai datorințe. Ceeace, în oficiu și în misiune, nu ajunge măsura, aceea ori că e *neputință nevrednică* ori că e *neglijență condamnabilă.* Plus de muncă și de activitate, d-lor, *aici nu există* Ceeace ți-se impune și ceea ce ți-se cere, e datorie, la care te-ai angajat și pe care, în baza mandatului ce l-ai primit — trebuie s'o faci.

În acest sens deci și din aceste considerante nimenea nu poate aștepta dela nimeni nici o recunoștință specială, și nimenea nu poate fi îndreptățit la nici un *titlu de merit* și cu atât mai puțin la vre-o pretenție nejustificată, la vr'un privilegiu moral ori vr'o distincție onorifică.

Iar dacă pe mine, autoritatea mea cea mai înaltă, a aflat de cuvânt să mă ridice la aceasta onoare și să mă distingă, actul ei este pe deplin justificat prin *aprecierea unei activități întinse și rodnice, desfășurate afară de cadrele oficiului și la care nici oficiul nici misiunea și nimenea în lume nu mă obliga și nu mă*

poate obliga. Și aceasta e *meritul d-lor:* a produce mai mult decât ești obligat și a face mai mult decât trebuie să faci. Ori, eu am produs acest plus cu prisosință spre îndrumarea comunităților, spre înlesnirea pastoralei și spre îmbogățirea literaturii noastre bisericești, pastorale și teologice și în ultima analiză în interesul misiunii pentru succesul economiei de mântuire, unde cu toții suntem trimiși să producem roduri.

De activitatea mea publicistică și literară sunt mândru d-lor! Sunt mândru și de recordul ce l-am ajuns cu operele mele, atât după numărul lor, cât și după bogăția și după variația materiei, ce o cuprind; și sunt mândru mai ales pentru aprecierea elogioasă ce s'a făcut în publicitate tuturor scrierilor mele, cele mai multe publicate cu binecuvântare arhierescă și cu aprobarea autorităților în drept.

Dle protopop și iubiți frați! Modestia morală nu se vatămă nu se jignește prin nici un fel de adevăr obiectiv. De aceea dați-mi voie ca la acest punct să vă descopăr un lucru, de care lumea încă n'a putut lua act Enciclopedia biblică, bisericească și teologică la care lucrez acum de 2 ani, și pe care eu cu ajutorul lui D-zeu, sper a o da gata chiar în acest an, *va fi un eveniment în domeniul literaturii noastre bisericești*, și cu mândrie vi-o spun, că va fi fala mea, va fi fala muncii mele și fala chiar a urmașilor mei, și va fi *o podoabă pe care, înainte de mine, nimenea n'a pus-o pe coroana literaturii noastre bisericești*

Aceste sunt meritele mele Dle protopop! — și dacă pentru acestea merite mi-ați adus considerația, aprecierea, binecuvântarea și distincția P. S. Sale Dlul Episcop: atunci o primesc cu bucurie, ca cea mai scumpă răsplată pentru munca asiduă, încordată și rodnică, ce am desfășurat o cu prețul jerfelor de zel, de energie și de bani — în afară de cadrele datorințelor — dar tot pentru biserică și tot pentru mântuirea credincioșilor ei.

Predică ocazională.

Iubiți creștini!

Pe lumea aceasta pământescă se luptă neîncetat două puteri vrăjmașe una alteia și anume: puterea spirituală: adică binele și puterea materială: adică răul, iar dorința luptei lor este stăpânirea și conducerea omenirii după planul și hotărârile lor deosebite.

Aceasta războire arzătoare și vrăjmașă s'a ivit pe pământ deodată cu facerea omului, a trăit dela crearea lumii și se continuă și azi în zilele pe cari le trăim. Strămoșul Adam stăpânit fiind de dorul nesupunerii nu s'a îndestulat cu soarta lui făgăduită de Creatorul, ci calcă porunca cea sfântă și așa își perdă fericirea. Frații lui Iosif îl vând pe fratele lor cel mic și nevoințat Israelitenilor. Regii și stăpânitorii popoa-

relor în urma neînțelegerilor iscate între ei încing poamele la lupte, la frecări și asupra țărilor aduc încăierări otrăvitoare și așa în tot locul și în tot timpul s'a văzut și s'a simțit între oameni lupta oțelită a răului în contra binelui moral ce-l fericește pe om.

Astfel se luptă omenimea în contra binelui și în contra fericirii sale.

Răul izvorește din corpul omenesc și a membrilor sale și-l conduce pe om la desfrânare, sfadă, pizmă,ucidere, beție, înbuibare și la unele păcate asemenea acestora iar binele izvorește din suflet și-l îndeamnă pe om la iubire, bucurie, pace, facerea de bine, credință, blândeță, înfrânarea poftelor.

Cu toate însă că facerea răului este atât de otrăvicios pentru omenimea întreagă, totuși câtă vreme omenimea va consta din ființe mărginite cu slăbiciuni omenești, cu șovăeli îndoieinice, cu patimi trecătoare, nu se va putea ajunge la o stare mai înaltă, în care stare și fericire ar răsări numai binele.

Da, că și dacă omenimea caută toată iericirea în aceasta lume trecătoare, în acest haos întunecos atunci nu este dreptate mai înaltă, de cât lupta neîncetată întru dobândirea foloaselor pământești și trecătoare. Atunci cinstea virtutea omenească pot rămânea la o parte, iar păcatul, adică răul este stăpânitor și fără nici o răspundere, întocmai ca și orice faptă sălbatică care îl îndeamnă pe om la mânia sa sălbatică.

Cărările acestea de viață, cari atrag omenimea la nepăsare față de Dzeu, creatorul său, nici când n-au fost așa de otrăvitoare, ca și în urma războiului trecut. Războiul pare că ne-a adus la începutul unei lumi nouă. Cinstea, rușinea, înțelegerea între oameni pare că per cu încetul. Lumea este stăpânită de un timp, în care credința, legea Dumnezeiască sunt călcate de oameni sub picioare și batjocurite. Sfințenia căsătoriei este alungată din cele mai bune case creștinești; înmulțindu-se divorțurile, cari aduc cu sine nenorociri și suferințe. Unii dintre oameni în nerușinarea lor și fiind rău crescuți nu se rușinează a rosti hulă la adresa lui Dumnezeu, iar numele blândului Hristos îl cobor în noroi. Acești fel de oameni uită de chemarea sufletului lor și fiind robii slăbiciunilor pământești în toată clipa și în tot momentul sunt gața a se rostogoli dela înălțimea, unde i-a așezat Dumnezeu. Dar apoi ce să mai zicem, când la acestea se mai adaugă și nepăsarea și răutatea oamenilor, cari în oarba lor îndrăzneală nu se sfiesc nici chiar a desprețui legea și dreapta credință, judecând-o, că ar împărți binele cu prea mare măsură. Însă să știe că ce fel de judecată le ar trebui acestor fel de oameni. Le-ar trebui judecată cari cu țandura se împung la ochi, iar bârna o poartă fără nici o șovăială. Le-ar trebui doi saci, unul în dos după spate pentru greșelele lor, altul în față pentru greșelele altora, pentru aceea ei nu văd păcatele lor ori cât de grele sunt acelea, căci sunt puse la spate, pecând păcatele al-

tora oricât de mici ar fi acele, le văd deoarece sunt puse în sacul din față. Cu astfel de judecări nici când nu va putea învinge binele asupra răului, ce ne îngroapă.

Grozave sunt izvoarele răului! Dacă am putea adună la un loc lacrămile ce se varsă din ochii multor muritori, ar fi mai multe, decât apele mărilor. Și ce este oare ceea ce stoarce atâtea lacrimi? Răul în multele și nenumăratele lui forme. El acuși ne atacă cinstea, acuși ne ia pâinea din gură și acuși ne curmă viața. Strică și nimicește toate și nu încetează a căuta și a-și prinde robi, ca să-i dea perzării. Dela tineri răpește nevinovăția, dela bărbați cinstea și dela cei bătrâni credința, ca pe toți să-i poată duce cu sine la locul osândeii. Îndeamnă pe om să se despartă de D-zeu și să se împretinească cu păcatul.

Omenimea, ca să poată scăpa de facerea răului și a-l înlocui cu facerea binelui trebuie să se reîntoarcă la izvorul nesăcat la Sfânta Scriptură, în care se află scris că cel mai mare binefăcător al neamului omenesc a fost fiul lui D-zeu, Isus Hristos. Ființa și pilda lui sunt destule, pentru ca binele să fie privit cu plăcere și pentru ca omul să se hotărească pentru el. Prin el binele nu este arătat numai, ci este simțit și gustat, ceea ce se adeverește prin cuvintele apostolului Petru, când apostolii au fost întrebați de El că ei doar voiesc să-L părăsescă, la ce Petru i-a răspuns: „Doamne la cine ne vom duce? Tu ai cuvintele de veci” (Ioan cap. VI. v. 68). Dela Isus Hristos se revarsă asupra omenirii cel mai mare îndemn pentru săvârșirea binelui, care a luat asupra Sa de bună voie moartea, tocmai îndemnat fiind de facerea binelui pentru omenime. Pe lângă toată viața Sa, îndreptată cu hotărâre la arătarea răului și la săvârșirea binelui, El voiește să clădească împărăția lui Dumnezeu, în care să săvârșescă binele. Și pentru a putea da acestei împărății D-zeiești o sfințire vecinică, pentru ca oamenii să se gândească la facerea binelui și-a dat viața Sa ca jertfă pe cruce, ca o pildă care cutremură. Prin jertfa pe cruce i-s'a dat omului dorința prin care să îndrăznească a se apropia de bine. El rupe coaja nesimțirii omenești, aprinzând în sufletul omenirii râvna spre a simți binele și spre a-l voi. Pentru că așa a învățat și a făcut Isus Hristos. Veniți dar ceice întru Hristos v-ați botezat, să-i urmăm pildelor lui, cari duc la adevărata mântuire a omului. Amin.

Șepreș.

Mihailu Goldiș,
preot ort. rom.

Citiți și răspândiți

„Biserica și Școala“

Preotinea basarabeană.

Publicăm după tribuna Nouă din Chisinăul Basarabiei, acest articol judicios, în care se arată rolul mare și nobil la care este angajată preoțimea noastră din Basarabia:

Preoțimea basarabeană este un obiect pormanent al atenției atât din partea centrului, cât și din darte opiniei noastre publice.

Preoții în Basarabia au avut până astăzi o mare influență asupra vieții noastre publice, ei fiind cei mai autoritari conucători ai păturii țărănești.

În timpul regimului rus, această influență a preoților fu împărțită între autoritățile locale împreună cu proprietarii, acești din urmă având în viața țărănească un rol covârșitor. Mai în toate cazurile țărani alergau la boeri, dela cari cereau sfaturi, muncă, pământ, bani, etc. Dar odată cu revoluția boierii fiind distruși au dispărut, iar preoțimea a rămas aproape singura autoritate în sate. Rolul preoțimei noastre a crescut după revoluție, ajungând la apogeu în timpurile din urmă până la introducerea calendarului îndreptat. S'au adus multe învinuiri la adresa preoțimei basarabene, chiar și din partea înalților demnitari ai bisericii românești.

Apocape toate învinuirile acestea aveau ca bază pretinsul rusofilism al preoțimei basarabene, acest rusofilism fiind un obiect de critică din partea neprietinilor preoțimei basarabene

Dar tocmai această învinuire n'a fost justificată, fiindcă preoțimea în Basarabia și a păstrat mai multe decât alte clase sociale, atât limba moldovenească, cât și datinele și obiceiurile strămoșești.

Preoțimea a fost singura pătură intelectuală în Basarabia care nu și-a schimbat de loc structura ei psihică.

Chiar mai mult: numai în pătura preoțească s'a păstrat ideia naționalismului moldovenesc a poporului nostru, explicând prin această faptul, că aproape toți naționaliștii au iesit din pătura duhovnicească

Dar e ceva și just în această învinuire de rusofilism a preoțimii basarabene și tocmai aceste nuanțe ținem să le relevăm, arătând realitatea acestei psihologii, care deocamdată nu e bine pricepută

Rusia a fost totdeauna cea mai acetuată țară ortodoxă.

Ușile academiilor duhovnicești erau deschise larg pentru toate țările pravoslavnice, și nu puțin tineri din România, Serbia Munte-Negru, Grecia și din alte state ortodoxe studiau la aceste academii.

Viața religioasă în Rusia a fost mai pronunțată decât în alte țări și iată prin ce se explică faptul, că Rusia până la bolșevism a fost centrul gândului religios și al vieții religioase.

Firește, că această atitudine a Bisericii ruse n'a putu să rămână fără influență în viața popoarelor creștine, și mai ales în mentalitatea preoțimii basarabene, care s'u adăpat din apele ortodoxismului slav.

Or, nu acest fapt ne interesează pe noi, el fiind foarte explicabil și natural. Pe noi ne interesează mai mult viitorul Bisericii noastre și posibilitatea ei de a fi independentă de influențele Bisericii ruse. Se știe faptul că bolșevismul persecutând religia, a dat un avânt puternic vieții religioase în Rusia, și sentimentele religioase, în Rusia sunt mai accentuate actualmente decât pe vremuri.

Această tensiune a vieții religioase în Rusia nu va rămânea, credem fără influență și asupra altor popoare ortodoxe, ea fiind un lucru natural, alimentând și în viitor atât gândul religios cât și formele dogmatice ale țărilor ortodoxe.

Credem, că din acest punct de vedere astfel de „rusofilism“, va fi un lucru inventabil în viața popoarelor ortodoxe, cari se vor uită totdeauna spre răsărit. Și poate chiar vor cerceta formele vieții religioase după modelul slav din Rusia, unde ortodoxia va pătrunde toate structurile vieții publice.

V. Cijevschi.

Revenire la biserica ortodoxă.

În comuna Bodești tractul Hălmașului, avem de înregistrat următoarele reveniri la biserica mamă ortodoxă română. Dela secta bapbistă: familia lui Milton Doța constătătoare din 4 persoane, soția lui Nicolae Fărcaș cu 2 băeți, ficele lui Ion Barbură: Maria și Catița, Catița și Fila Rada, Vasile Bocșa și soția cari au fost 10 ani sectari, Juja Felea și fiul său Ioan, Vasile Vlad, Jurca Rada născut bapbist. a fost botezat după ritul credinței noastre de preotul nostru Avram Giurgiu. Ioan Gos și soția au revenit în anul trecut, Maria Fericean născută bapbistă a fost botezată ortodoxă în 15 Ianuarie 1927. Dela uniți au trecut înapoi la biserica mamă: Ioan Barbură, Traian Buda Ana Tomuța și Vasile Tomuța toți cu întreaga familie, astel că uniți nu mai sunt în comună, iar bapbistii cari mai dăinuiesc în rătăcirea lor, vor reveni și ei la religia noastră ortodoxă română, de care s-au înstrăinat ademeniți de uneltirile dușmanilor neamului nostru.

Toate aceste reveniri s-au efeituit prin vrednicia preotului nostru Avram Giurgiu din Bodești.

În comuna *Parța* protopopiatul Timișoarei s-au reîntors la religia străbună, Ioan Vezure și soția sa Elisabeta.

În comuna *Talpoș* protopopiatul Ineuului: au primit taina sf. botez după ritul ortodox fiicele surori: Florica-Stela Măghiar și Mări-oara, revenite dela bapțiști.

În decursul săvârșirii sf. taine ochii ambelor fetițe erau scâlțați în lacrimi, car exprimau durerea pentru trecutul lor întunecat, iar de altă parte bucuria că bunul D-zeu le-a învrednicit a se împreuna cu turma bisericeii lui Hristos.

A fost îndușetor momentul când după săvârșirea tainei, Florica Stela cu ochii plini de lacrimi zice preotului: „Părinte în timpul din urmă eram grav bolnavă, mă temeam, că o să mor păgână; am rugat pe bunul D-zeu, ca să-mi lungească firul vieții, pentru a putea primi sf. taină. D-zeu mi-a ascultat rugăciunea și acum sunt atât de fericită, ! Dorin mult succes în evanghelizarea ortodoxă părintelui Șt. Fofiu în comuna Talpoș contaminată de secta bapțiștilor.

Legenda despre Dumnezeu răzbunării.

Scrutările savantului biblic ungar Donath.

Pe cum s'a fost raportat, savantul biblic ungar Beniamin *Donath*, a demonstrat în mod filologic, cumcă concepțiunea despre *Dumnezeul răzbunării* a ajuns prin o interpretare falșă în Vulgata lătină. În senzul traducerii lui Donath, Dumnezeu nici decăt nu răzbună în fii păcatele părinților, ci acestea le socotește de o împrejurare atenuantă. În baza acestei descoperiri senzaționale, Donath a primit din partea *Comisiunii biblice din Vatican*, care actual-minte e ocupată cu eliminarea erorilor de traducere, ce obvin în Vulgata, *invitarea de a veni la Roma*, căreia dânsul a și dat urmare zilele acestea.

În Roma Donath a fost primit în biblioteca Vaticanului de către președintele comisiunii biblice, cardinalul *Garquet*, și de către referentul comisiunii, episcopul *Quentin* și astfel avuse ocaziunea cu un material de studii bogat la mână, a și expune interpretățiunea sa. Cardinalul *Garquet*, care posedă limba ebraică la perfecție, a parcurs cu Donath toate acelea

locuri din Biblie, în cari obvine cuvântul din chestiune și a ajuns est mod la concludsiunea, cumcă *expresiunea respectivă este de fapt echivocă*. Cardinalul *Garquet* a atras atențiunea scrutătorului biblic ungar asupra unui articol, care a apărut în „*Boletina di Palestina*“, revistă ce apare în Ierusalim. În acest articol a fost discutată în mod intensiv descoperirea lui Donath. Patriarhul din Ierusalim a făcut raport Papei despre acest articol, iar Vaticanul a avizat cauza competentei comisiunii biblice, care apoi în consecință a trimis susmențiunata invitare lui Donath.

Donath a declarat că nutrește cea mai întemeiată speranță, că îi va succede a distruge *legenda despre Dumnezeu răzbunării*, spre a elimina din Biblie aceasta greșeală de traducere cu urmări grave.

(Tradus din „*Temesvarer Zeitung*“ Nr. 43 din 4. Febr. 1927.

Nicolae Fizeșanu,
protopop mil. ort.-rom. în retr.

Pentru consolidarea Basarabiei.

Despre Basarabia se vorbea în vremurile din urmă că, viața sufletească d'acolo n'ari fi destul de consolidată și că pe urmă îndreptării calendarului, s-ar fi ivit și unele nemulțumiri de ordin sufletesc. Pentru a aplană ori ce diferențieri și a îndrumă cursul vieții în alvia regulată, Episcopatul nostru d'acolo, cu comisarul guvernului și generalul Scărișoreanu au lansat următoarea:

CHEMARE

patriotică și creștinească către membrii tuturor autorităților și intelectualii din Basarabia.

Noi, Comisarul Superior al guvernului în Basarabia, Ministru de Stat, General Rășcanu; Arhiepiscopul Basarabiei Gurie; Comandantul Corpului III Armată, General de divizie R. Scărișoreanu; Episcopul Hotinului Visarion; Episcopul Cetății-Albe și al Ismailului — Justinian; Inspector șef școlar T. Neaga.

precum și reprezentanții tuturor autorităților din Basarabia, întruniți azi, 24 Februarie 1927, la Chișinău, în palatul Arhiepiscopal, am găsit cu cale să ne adresăm Domniilor Voastre, Prea Cucernici Părinți și Domnilor, cu următoarele:

Interesele generale și supreme ale Națiu-

nei, așezate pe veci în străbunele Ei hotare, cer neapărat ca, între Prut și Nistru, aici pe frumoasele plaiuri basarabene, să domnească, pe lângă cea mai desăvârșită liniște și armonie între frați și râvna de toate zilele a fiecărui bun român, de a ajuta, cu cuvântul și cu fapta la întărirea și înălțarea Patriei, întregirea cu atâtea jertfe.

Având în vedere nevoile și lipsurile cu caracter cultural, social și economic, ce simțim pretutindeni, ne-am hotărât a propune măsurile ceje mai potrivite și a întrebuița mijloacele cele mai rodnice pentru îmbunătățirea situației, împăciuirea sufletelor.

Printre aceste nevoi, pare a fi și lipsa de înțelegere de către unii din frații noștri, cu privire la Calendarul îndreptat, care le preocupă și le frământă zadarnic sufletul și mintea.

Dușmanii neamului și ai țării, cei din afară ca și cei dinăuntru, nu încetează a uneli și a agita pe aceasta temă poporul nostru pașnic, menținând în mijlocul lui o permanentă stare de nemulțumire, spre înjosirea prestigiului statului nostru în ochii lumii și tulburarea vieții de Stat în interiorul Basarabiei.

În fața acestei primejdii, care ar putea amenința ordinea socială și normala dezvoltare a vieții noastre de Stat, nu poate și nu trebuie să rămână nepăsătoare nici o suflare românească, nici un bun român conștient, că pe umerii fiecăruic dintre noi apasă azi, mai mult ca oricând, soarta de mâine a Neamului.

Având în vedere că ori ce nevoie și lipsuri, nu se pot rămadui decât prin muncă stăruitoare și zilnică, adunarea de astăzi își îndreaptă privirile și cuvântul său frățesc, către toți intelectualii și îndrumătorii neamului din această provincie, ca unii ce sunt chemați a-l povățui și a-l îndruma: — către preoți — părinți sufletești ai fraților de aceeași lege, — către judecători — chemați a face judecata lui Dumnezeu pe pământ, împărțind numai dreptate, — către armată. — care asigură ordinea și liniștea înlăuntrul Patriei, apărând-o la nevoie de ori ce atacuri din afară — către d-nii reprezentanți ai națiunii, — chemați prin încrederea poporului să-i sprijine nevoile în parlamentul țării, către primari, notari și jandarmi: chemați să exercite, în numele guvernului, puterea stăpânirii; dată de Dumnezeu pentru păstrarea legilor și a bunei orândueli între oameni în fine, către toate asociațiile culturale și toți îndrumătorii poporului dela sate și orașe.

Facem apel la fiecare din dvs. ca lăsând la o parte tot ceiace ar putea să vă despartă pe teren politic, social sau economic, să vă

uniți și să formați un front unic bine încheșat și statornic, pentru luminarea poporului și mai ales pentru desăvârșirea liniștei sale sufletești.

Pilda trecutului nostru atât de glorios dar tot atât de sbuciumat, ne arată, că în clipele grele ale vieții, străbunii noștri își înprospătau puterile în Sfintele Locașuri ale lui Dumnezeu.

Depe pragul Sfintelor noastre biserici, porneau la lupte grele strămoșii și eșiau totdeauna biruitori.

Vremurile de grele încercări n'au trecut încă, Patria întregită, trebuie astăzi neapărat întărită.

Bisericile, aceste Sfinte Locașuri ale Lui Dumnezeu, pe cari părinții le umpleau în zilele de sărbătoare, încep azi pe alocurea a se goli.

În numele Patriei scumpe, în numele Viitorului strălucit al neamului și în numele celor ce au jertfit totul pentru glia strămoșească, vă chemăm pe toți a strânge rândurile, a vă scutura de nepăsare și a vă înprospăta puterile pentru munca grea dar înaltă, ce ne stă înainte.

Prea-Cucernicii-părinți sunt chemați să propăvăduiască din înălțimea amvonului, cuvântul Domnului după Scriptură, ca să mângâie poporul, arătându-i neprețuitele comori a Sfintei noastre Credințe, care rămâne aceiaș neschimbată, Sobornicească și Apostolească. Din credința păstorilor să se convingă temeinic și fiecare credincios.

Învățătorii, atât cu cuvântul, în școală, cât și afară de școală, precum și cu fapta, sunt datori a da pildă poporului zi cu zi. Deaceia ei nu trebuie să fie absenți dela slujbele bisericeti în zilele de sărbători, ci, adunând în jurul lor tineretul școlar, să participe cu sfințenie la serviciul Divin.

Asemenea toți intelectualii satelor și orașelor, cu familiile lor, membrii armatei, magistrației, medicii, consilierii agricoli, primarii, jandarmii, precum și orice funcționari de toate gradele și categoriile să simtă, pe lângă nevoia personală și sufletească de bun creștin, și o înaltă îndatorie cetățenească, de a fi prezenți la Biserică în zilele sărbătorilor, după Calendarul îndreptat.

Toți laolaltă, împreună cu tineretul școlar, puteți fi avangarda, după care vine poporul. Numai prin exemplu și pildă vie veți reuși a face ca și frați care se țin departe de Sfintele Locașuri, să înțeleagă că calendarul, — îndreptat prin hotărârea definitivă a Guvernului Tărei și a celor mai înalți păstori ai Sfintei noastre biserici, — nu schimbă întru nimic credința noastră strămoșească.

Depinde de Domniile-Voastre, să dați hrană sufletească poporului în zilele de sărbători, prin conferințe bisericești, religioase și școlare, cu coruri și jocuri bine organizate.

Dacă în toate aceste măsuri se va pune duh de iubire neprecupețite către aproapele și fratele nostru mai mic — poporul —, duh de abnegație, duh cu adevărat creștinesc, roadele nu vor întârzia să se arate spre binele oștesc și mulțumirea celor ce vor depune muncă și osteneală.

Cuvântul nostru, e nu numai un cuvânt dela inimă, de convingere, ci și un cuvânt de sfătuire obligatorie pentru acei cărora îl adresăm.

Adunarea de astăzi a ales din sânul ei o Comisiune parmanentă cu sediul în Chișinău, care va da îndrumările necesare organizațiilor și conducătorilor dela sate și orașe, controlând totodată dacă măsurile corespunzătoare se aplică și dacă cei chemați îndeplinesc îndatoriile lor. Căci cine n'ar dori să ajute Națiunea și Statul nostru în chestiuni atât de înalte, în clipele de închegare sufletească și națională prin care trecem azi, acela nici n'ar avea drept să se bucure de toate bunurile și drepturile, pe cari Statul le acordă numai acelor, cari își cunosc și îndeplinesc datoria față de Patrie, Națiune și Biserică

Fie ca chemarea noastră de față, să constituie un imbold spre deșteptarea poporului la o nouă viață, pe cât de bogată în manifestări înalte sufletești, pe atât de patriotică și gata de jertfele, de cari au dat întotdeauna pildă, strămoșii noștri.

(ss) G I Rășcanu, (ss) † Gurie, (ss) G-I Scărișanu, (ss) † Visarion, (ss) † Justinian. (ss) Th. Neaga,

Nr. 965—1927.

Ordin circular.

În conformitate cu adresa Ouor Minister al Cultelor și Artelor Nr. 6105 din 18 Febr. a. c. dispunem, ca în ultima săptămână a lunii Februarie din fiecare an, să aibă loc așa numita „Săptămâna educației narcotice“ când se vor ține prelegeri în școlile duminicale în contra primejdiei sociale din cauza întrebunțării și abuzului cu produse narcotice; iar în sf. biserici, tot pentru combaterea acestui abuz, se vor ține predici, înainte și în cursul „Săptămânei educației narcotice.“

Arad, din ședința Consiliului eparhial ținută în 28 Februarie 1927.

Dr. Grigorie Gh. Comșa m. p.
Episcop.

Nr. 770—1927.

Comunicat.

Consiliul Arhiepiscopiei ort. române de Alba Iuliă și Sibiu cu Nr. 1002—1927 ni-a trimis două exemplare din lucrările P. C. Sale Părintelui Matei Voileanu, consilier arhiepiscopesc din Sibiu intitulate: „Icoane din viața Bisericii“ și „Să se facă lumină“.

Ele prezintă icoane stărilor din trecutul Bisericii noastre și ne ajută a face o comparație între ceea ce era atunci și suntem azi.

Ambele broșuri costă Lei 70 și se pot procura la Librăria noastră diecezană, Arad.

Le recomandăm cu toată căldura, spre cumpărare pe seama bibliotecilor parohiale și protopresbiterale din Eparhie.

Arad, la 18 Febr. 1927.

Cons. eparhial ort. rom. din Arad.

INFORMAȚIUNI.

Biblioteca Creștinului Ortodox. În această bibliotecă va apare în zilele acestea o nouă broșură a P. Sf. Sale Episcopului Aradului: „Baptismul în România din punct de vedere istoric, național și religios“. Broșura va avea circa 60 pagini și fiind scrisă în formă de dialog, este foarte potrivită pentru țărani, soldați și ori ce bun român care își iubeste țara și neamul. Atragem atenția asupra ei pentru că se tipărește în puține exemplare și e de interes ca să o aibe mai ales preoții din eparhie.

Alegeri de preoți. În timpul din urmă s-au efectuat alegeri de preoți în următoarele comune:

În Pecica, — parohia fostă a decedatului preot Tămășdan — a fost ales preot I. Dumitru Morariu din Govojdia, eparhia Caransebeșului.

În parohia Nădab, fostă a preotului Bujor Poliș, mutat la Sf. Ana, a fost ales preotul Dumitru Popa din Cuvin.

Iar la parohia Pil, fostă a preotului Gh. Petrovici decedat, a fost ales arhivarul dela Consistorul nostru Alexandru Muntean.

Principesa Cantacusino în Arad. Sâmbătă în 5 Martie a. c., a sosit în orașul nostru distinsa femeie, principesa Alexandrina Cantacuzino, prezidenta Societății ortodoxe a femeilor române din România. A venit invitată fiind de filiala din Arad a Societății femeilor ortodoxe române. D-na prezidentă a ținut o ședință cu membrele din Arad a filialei, în care s-au luat mai multe decisiuni importante, pe cari le vom face cunoscute publicului în numărul viitor al acestui organ. Duminică, Prea S. Sa părintele Episcop Grigorie a oferit un prânz în onoarea ilustrei principese, la care a mai fost invitate, doamnele din comitetul filialei din Arad, iar Duminică după masă ni-a ținut o conferință foarte instructivă în sala palatului-cultural din loc. A vorbit într-o limbă și grai absolut nemăestrit, despre călătoria sa în America.

A fost ascultată de public numeros și frumoasa conferință răsplătită cu aplauze furtunoase.

Seara, D-na principesă a participat la concertul popular din suburbiul Pârnea.

O nouă biserică în Timișoara. Ni s'anonță din Timișoara că fruntașii vieții noastre românești au decis edificarea unei mărețe biserici românești, deamă de Metropola Banatului.

Dăruire la fondul Milelor. Lafondul Milelor al eparhiei Aradului, a dăruit părintele Vasile Beleş din Chitighaz suma de 5.000 lei.

Bunul Dumnezeu să-i răsplătească cu bine și sănătate părintelui Beleş pentru acest dar, care va alina multe dureri și va usca lacrimile celor obidiți.

Sfințire de preoți. Duminecă în 6 Martie P. Sf. Sa părintele Episcop Grigorie, a împărtășit darul preoției lui N. Borza, care va preoți în Ghitighaz, Ungaria iar darul d'aconiei lui Octavian Cămpian de prezent secretar la Școala Comercială Superioară din Arad.

BIBLIOGRAFIE.

A apărut de un autor necunoscut „Din viața fătarnică a bapțiștilor”. Este o broșură scrisă cu multă inteligență și cunoștință de cauză, în care se descopăr înaintea lumii toate blăstămățiile și rafinăriile bapțiștilor noștri, cari iau numele lui Dumnezeu în deșert, numindu-se pocăiți. Cartea aceasta va fi o bună armă în mâna preoților și creștinilor noștri, din care le vă arăta sectaiilor isprăvile lor. Se găsește la Librăria Diecezană cu 6 Lei.

12 Cărți scoase de preotul I. Trifa

— cu privilegiul jubileului de 5 ani foi „Lumina Satelor”. —

„Lumina Satelor” împlinește zilele acestea 5 ani de când a pornit la drum. Ca o rugăciune de mulțumită pen ru ajutorul care neau învrednicit Dumnezeu, am strâns din acest prilej toată școala sufletească de 5 ani a acestei foi de 12 cărți.

Ceice vreau să cunoască școala sufletească ce a făcut-o „Lumina Satelor” în decurs de 5 ani ceice însetoșează după hrana cuvântului lui Dumnezeu: ceice vreau să între în tainele mântuirii sufletești; ceice vreau să între în școală cea mai mare a Bibliei, să și comandeze aceste 12 cărți:

Cetiri și tâlcuiri din Biblie

E o minunată carte de cunoaștere a Bibliei și de adâncire sufletească în sf. Scripturi. Cuprinde 3 cărți

Cetiri și tâlcuir din Bible cartea I-a cuprinde (pe 4 coale de tipar; o coală de tipar în formatul cărțile de școală are 16 pagini) 19 Cetiri și tâlcuiri cu 19 chipuri religioase și 37 istorioare morale.

Prețul 12 Lei.

Cetiri și tâlcuiri din Bible cartea II-a cuprinde 17 cetiri și tâlcuiri cu 20 chipuri religioase și 18 istorioare marale.

Prețul 12 Lei

Cetiri și tâlcuiri din Bible cartea III-a cuprinde

17 Cetiri și tâlcuiri cu 17 chipuri religioase și 16 istorioare morale.

Prețul 12 Lei

Le avem pe toate trei cărțile strânse și la un loc într'o singură carte mare. Broșate (legate la un loc în hârtie groasă) costă 35 Lei

Pentru ceice ar avea voie le avem și legate în table tari. Este aceasta o carte minunată ce cuprinde 53 Cetiri și tâlcuiri însoțite de 60 preafrumoase chipuri religioase și 67 istorioare morale.

Tâlcuirea evangheliilor

În trei cărți avem toate evangheliile Duminicilor de peste an și tâlcuirea lor

Cartea I cuprinde evangheliile dela Anul nou până la Duminica I-mă după Rusalii

Prețul 18 Lei

Carte II cuprinde evangheliile dela Duminica I-mă după Rusalii până ia Dumineca dinaintea Înălțării Sf. Cruci.

Prețul 16 Lei.

Cartea III cuprinde restul evangheliilor dela Înălțarea sfintei Cruci până la anul nou.

Prețul 16 Lei.

Cartea a III-a (sau prima în rândul cum au fost tipărit) se gătase de demult. Am tipărit-o a douaoră; așa acum avem în cele 3 cărți toate evangheliile Duminicilor de peste an. **Le avem pe acestea 3 cărți și strânse în o singură crte; o cazanie mare și frumoasă; cu toate evangheliile Duminicilor.** Se mai află în ea ș Evangheliile dela Crăciun, Paști și Rusalii.

Toate cărțile broșate la un loc în hârtie groasă costă.

50 Lei.

Cartea despre Oastea Domnului

E o carte de introducere în tainele mântuirii sufletești; e o carte de înmăre sufletească; e o carte pe care ar trebui să o citească tot creștinul, care ține să trăiască o viață de biruitor.

Prețul 30 Lei.

Din pildele Mântuitorului

e o carte pe care o avem scoasă mai demult. Cei mai mulți din cititori poate o și au. Cuprinde 15 din cele mai frumoase pilde spuse de Mântuitorul, însoțite cu 23 ilustrațiuni E o carte cu ajutorul căreia cei cu râvnă pentru lucrul Domnului, pot aduce sufletele la Mântuitorul.

Prețul 12 Lei.

Adânciri în evanghelia Mântuitorului

e o cârtică ce poartă în fruntea ei lozinca: „să arăm mai adânc”. Cuprinde adânciri sufletești în 10 evangheliile. E o carte ce încearcă să areze mai adânc în pământul inimii oamenilor. Se poate citi cu mare folos sufletesc.

Prețul 10 Lei.

Insemnările călătoriei la Ierusalim

Este cartea în care s'au strâns însemnările călătoriei la Ierusalim, care se publică în „Lumina Satelor” acum de peste un an. E o carte mare și minunată, de care alta nu s'a mai scris în românește, pentru popor și pe înțelesul tuturor. Cartea cuprinde 15 coale de tipar.

Vă costă 50 Lei.

25 povești morale

e o carte ce se cetește cu plăcere și cu folos sufletesc. Cuprinde 25 povești morale însoțite cu 25 frumoase ilustrațiuni. E o carte ce ajută și ea lucrul

Domnului S'a și răspândit în mii și mii de exemplare, semn că e citită cu drag. Mai avem numai puține exemplare din ea.
Prețul 10 Lei.

Amintim că și *Calendarul foii „Lumina Satelor“* e o carte bună ce nu trebuie aruncată când se gătește anul, ci trebuie păstrată. Ea poate fi citită cu folos sufletește oricând. Acest calendar a bătut un record. În două luni s'a tipărit în trei ediții (de trei ori) în 15,000 de exemplare. Este și faptul acesta o dovadă că merită să fie păstrat. Ceice au acest Calendar să'l ține pentru copii lor.

Recomandăm aceste cărți și tuturor bibliotecilor parohiale, școlare, și caselor culturale etc.

Cărțile le trimitem și cu ramburs.

Rând pe rând, oricare le va putea avea ca pe o hrană sufletească.

CONCURSE.

Pentru întregirea vacantului post de preot din parohia de cl. II. (doua) din **Vizma**, tractul **Balințului**, se escrie concurs cu termen de **30 zile** dela prima publicare în „Biserica și Școala“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Sesiunea parohială, constatătoare din 32 jug. cad. parte arător, parte fânaț și un intravilan de $\frac{1}{2}$ jug. cad.

2. Stolele legale.

3. Airul legal

4. Eventuala întregire dela stat, pentru care comuna bisericească nu răspunde.

La concurs se admit și concurenți cu cvalificațiune de cl. III. (treia).

Reflectanții la acest post au să-și aștearnă petițiile instruate conform normelor în vigoare consiliului parohial pe calea P. On. oficiu protopopesc ort. rom. din **Belinț** (jud. Timiș), și să se prezinte în vr'o Duminecă ori sârbătoare în sf. Biserică din **Vizma** spre a-și arăta dexteritatea în tipic, cant și oratorie.

Reflectanții sunt poștiți a se prezenta înainte de a-și aterne concursul la oficiul protopopesc spre a dovedi, că sunt îndreptățiți să reflecteze la această parohie, iar întrucât ar fi din altă dieceză, sunt poștiți înainte de așternerea concursului să se prezinte la P. Sf. Sa Domn Episcop eparhial spre a-i cere înalta încuviințare de a concura la acest post.

Dat în ședința Consiliului parohial din **Vizma**, ținut în 2 Ianuarie, 1927.

Liviu Lelescu, m. p.
președinte.

Liviu Pizmaș, m. p.
notar.

2—3

Conform rezol. Venratului Consiliu eparhial No. 2555/1996 pentru îndeplinirea parohiei I din **Beba-veche** rămasă vacantă în urma decedării preotului **Dimitrie Blaga** să scrie concurs cu termen de **30 zile** dela prima publicare în organul oficial „Biserica și Școala“.

Venitele împreunate cu aceasta parohie sunt:

1. Una sesiune parohială în extensiunea ei actuală de 40 jugh cadastrale.

2. O grădină extravilană.

3. Pentru bir patrumii lei în numerar.

4. Stolele legale; și întregirea dela stat pentru care însă parohia nu ia nici o răspundere.

Parohia este de cl. I. Dela recurenț se cere cvalificația amăsurat concluzului Sinodul eparhial No. 84/910.

Alesul preot este obligat ași plăti toate dările după beneficiul său, a predica și catechiza la școlele din comună, de locuință se va îngriji alesul preot. Reflectații din alte dieceze numai cu învoirea P. S. Sale Domnului episcop diecezan pot concura.

Concurenții după ce vor dovedi protopopului tractual îndreptățirea și cvalificațiunea recerută pe lângă observația strictă a dispozițiunilor din-Ș-ul 33 din reg. pentru parohii, să pot înfățișa în sf biserică din **Beba-veche**, spre a cânta, oficia, cuvânta, precum și a face cunoștiință alegătorilor.

Rugările de concurs ajustate cu documentele necesare adresate comit. par. din **Beba-veche** se vor înainta în termenul concursual protopopului ort. rom. din **Comloșul Mare** (jud. Torontal).

Dat din ședința comitetului par. ort. rom. din **Beba-veche** la 20 noemvrie 1925.

Aurel Magiar,
președ. comit. par.

Abog Gheorghe,
not. comit. par.

în înțelegere cu: *Dr Ștefan Cioroianu*, protopop.

—□—

3—3

Pentru îndeplinirea parohiei vacante din **S. Nicolaul-mic**, protopopiatul **Vinga**, se publică concurs cu de 30 zile dela prima publicare în „Biserica și Școala“

Venitele sunt:

1. Sesiunea parohială cu un intravilan și 2. extravilane.

2. Birul legal 5. lei pentru fiecare număr de casă și 2. lei pentru fiecare jugher de pământ.

3. Stolele legale.

4. Intregirea dotației preotești dela Stat.

Parohia este de clasa primă. Dela recurenți se cere cvalificația normată în concluzul nr. 84/1910 al Adunării eparhiale.

Reflectanții din alte dieceze numai cu învoirea P. Sf. Sale Părintelului Episcop pot concura.

Recursele ajustate cu documentele necesare și adresate Consiliului parohial ort. rom. din **S. nicolaul-mic**, se vor înainta în termenul concursual. Oficiului protopopesc din **Vinga**, iar reflectanții se vor prezenta, observând dispozițiile Ș. 33 din Regulamentul pentru parohii, în sf Biserică din **S. nicolaul-mic** pentru a cânta, respective a ofica și cuvânta.

S. nicolaul-mic, din ședința Consiliului parohial ținută la 10 Ianuarie 1927.

Consiliul parohial.

În înțelegere cu: *Sava Tr. Seculin* protopop.

3—3

Publicațiune.

Comitetul Executiv județean Arad al Soc. „Mormintele Eroilor căzuți în războiu“ publică concurs pentru tipărirea unui număr de 10.000 cărți poștale ilustrate.

Condițiunile se vor putea vedea în cancelaria biroului: Edificiul Primăriei camera 55/ în fiecare zi oarele 8—13.

Oferte scrise.

Micitația se va adjudeca în ziua de 21 Martie 1927 oarele 10 în edificiul Primăriei camera 55.

COMITETUL EXECUTIV JUDEȚEAN.

Primarul orașului: Șeful Serviciului Executiv:
Dr. Ștefan Anghel Căpitan. *Popovici N.*

Publicațiune.

Comitetul Executiv județean Arad al Soc. „Mormintele eroilor căzuți în Războiu“ publică concurs pentru confecționarea unui număr de 1000 cruci de beton armat.

Condițiunile se vor putea vedea în cancelaria clroului/ Edificiul Primăriei camera 55 în fiecare zi oarele 8—13.

Oferte scrise.

Licitația se va ține în ziua de 21 Martie 1927 oarele 11 în edificiul Primăriei camera 55.

COMITETUL JUDEȚEAN ARAD.

Primarul orașului Șeful Serv. Executiv.
Dr. Ștefan Anghel Căpitan. *N. Popovici*

Publicațiune.

Comitetul Executiv județean Arad al Soc. „Mormintele Eroilor căzuți în Războiu“ publică concurs pentru ocuparea postului de custode al Cimitirului de eroi din Micălaca.

Retribuții: locuință în natură și $\frac{1}{2}$ jugher pământ arabil pentru grădină.

Licitația, se va ține în ziua de 21 Martie

1927 ora 16 în edificiul Primăriei camera 55. Informațiuni tot aici.

Arad, la 4 Februarie 1927.

COMITETUL EXECUSIV JUDEȚEAN.

Primarul orașului Arad Șeful Serv. Executiv.
Dr. Ștefan Anghel Căpitan. *N. Popovici.*

LA EXPOZIȚIA DE INDUSTRIE DIN ARAD ÎN 1903, A OBTINUT DECORAȚIE CU DIPLOMĂ DE ONOARE.

TURNĂTORIE DE CLOPOTE
IOSIF BISZÁK

GHIOROC (Jud. Arad)

SE TOARNĂ ÎN DIFERITE FORME ȘI MARIMI CU INSCRIȚII SPECIALE PE CORP LUCRATE DIN MATERIE PRIMĂ ȘI CU PREȚURILE CELE MAI MODERATE.

DORITORII SE POT ADRESA ÎN SCRIS PENTRU RELAȚII.
CATALOG LA CERERE GRATIS.

UZINELE METALURGICE TIMIȘOARA S. P. A.
STRADA ANDREI MUREȘANU No. 3

Clopote din metal curat. Armonie și acord perfect. Instalat cu cele mai moderne mașini. Prețurile absolut convenabile.

TELEFON No. 23-42.

Redactor responsabil: **SIMION STANA.**
Censurat: Prefectura Județului.